

גבי בלאפונטה היא דוגמנית

זוהר, ליי ווד בלבושן הפרטי בנשף האוסקר

אליהם. אורך המכנסים יהיה כאורך החצאית. במעילים ובחליפות יראו הרבה וריאציות של צירופי צמר ארוג וסריגה גסה. בציור, מימין: שמלה המרמזת על הבלוויין, בעלת עיטור רקמה סביב מחשוף הסירה לפניו, אשר מתעמק קמעה בגב. באמצע: שמלת אחר-הצהרים, אשר המעניין בה הוא הכיפתור הצדדי, הכפתורים מכסף. משמאל: המעיל העשוי מצרוף של אריגת יד ועטורי סריגה, בגיזתו החדשה.

ספרי לסכתא

אם נדיה בראון ודנה דובינר ודינה פסקין דורון, והנערות שחושבת ש בהן משהו זוהר, והמאנאקניות המושלמות והבלתי-וסגנית מלכת סגנון היופי העולמית לשעבר, או כנראה שהן יודעות איפה צריך לעשות מה, וכמו תמיד, ניצח גם הפעם הבוין-טון, ויאילט, בעלת סלון התסרוקות מספר 1, הפסיקה את גז העורפים שבמספרתה כדי להסביר איך בדיוק תראי נה נדיה וכי, או אפילו את, אם יש לך זיקה להיסטוריה.

אז את כבר יכולה לספר לסכתא שלך שתסתרקי כמה, והפעם, לשם שנוי, זה עלול להיות סיפור אמיתי. כמו שמראה לך הציור, אנו חוזרים לשת 1929, חוזרים עם שביל בגז, עם שער חלק המכסה את חצי המצח באלכסון, עם סיכה גלויה, ועם פסיק ישר על הלחי (בניגוד ל"שישיה" המעוגלת). האופי ייני לתסרוקת זו הוא הקי הישר כסרגל הגומר אותה — אורך השער בעורף ובצדי רצואר ש ה-V והקשת, שאפיינו את עורפי בעלות התסרוקות הקצרות עד היום, הם נחלת העבר בדיוק כמו בלונד הפלטינה. אם זה יוסיף לך משהו, אז עכשיו "הולך" הבלונד-החורוד-משהו, השחור-הכחול-משהו, והבלונד בטון השאמפניה.

עודף של רווקות

אם זה מעניין אתכם איך נראתה זיוה רודן בלבושה הפרטי לצד כוכבות הלייב-דיות אחרות בנשף פרסי האוסקר: הציצו נא בתמונה זו ש שפ רסמה בשב עון אמריקאי נפוץ. מימין לשמאל: זיוה, שגם הפעם לא הכיבה, בשמלת גרסי מעינת בצבע ותי, בעלת חתך צדדי עמוק; ז'אנט ליי, בשמלת גרסי מוכספת, העולה בסביבות 3,000 דולר; ונטלי ווד, בשמלה לבנה קצרה. מעורת בפנינים... **כאוצות הכרית מסתובכות** להן 21,327,000 (מתוך 62,827,000) נשים בודדות, שמאד מאד משתוקקות להינשא. אפשר להבין את 11,822,000 הנשים שמעולם עוד לא עשו זאת. קצת יותר קשה להבין את 1,458,000 הגרושות (אומרים שלמי שנישאת לבעל שני, לא היה מגיע להיפרד מהראשון) ואת 8,047,000 מספר הנשואים הבודדים הא רק 17,631,000 מהם 14,331,000 רחוקים צעירים, 1,028,000 גרושים ו-2,272,000 אלמנים. מצב האמריקאיות, אם ככה, לא הכי טוב בעולם, וכיחן ש-70% מהאמריקאים נישאים לפני גיל 24, סיכויי בת ה-30 להינשא הם 1:2, סיכויי בת ה-40 הם 1:5, סיכויי בת ה-60 הם 1:16 וסיכויי בת ה-70 הם 1:62. פסיכולוג ידוע טוען שלמרבית הנשים היתה לפחות הודמנות אחת להינשא, ואלה שלא עשו זאת — בחרו מרצינו להישאר בלתי-נישואות, אפילו אם הן חושבות אחרת... **"בראבו לעגילים** שלא ציבטים את הזוניים!" מריעים הצרפתים לממצאיים האמריקאים. העגילים, העשויים על עקרין המגנט העובר דרך בשר תנוך האוזן, נמכרים כבר בגלרי לאפיים, והם התחכבו מאד על הצרפתיות... **השגעון האמריקאי האחרון** בשטח המניקור הוא מריחת כל צפורן של היד/ראו הרגל בצבע אחר. הצבעים המוצעים הם: כתום, תכול, צהוב, אדום, ורוד, ירוק, סגול ולבן, ותכלו להשיגם גם בארץ.

ג'וזי בלאפונטה היא מצד אחד חתיכות, ולעומת זאת גם סימפטיה. יש לה זנים ארכיים, עיניים שהרות מתחת לפניו שמסתיר את מצחה הגבוה, ושתי צמות קדקות, שהן בהחלט פרופורציונליות לדקינות הכללית. את הארי שלה הכירה לפני חמש וחצי שנים, כשנודמה לאולפני פוקס המאה ה-20 גם אחת מידידותיה הרקדניות, שעבדה עם פוקס. באחת ההפסקות נכנסו השתיים לאולסן הסמוך, בו נערכו צלמי המערכות האחרונות לכרמן ג'ונס, שהיו הראשונות לגבי הרומן של ג'ולי רובינסון והארי בלאפונטה. בילדה היתה גילוי בחוה וקלאית אשר הנאי-חיים בה היו פרימיטיביים ביותר. אפילו מים זורמים לא היו שם. האמא של ג'ולי היתה מלמדת את ילדי הסביבה ציור. גם את ג'ולי היא השתגעו לציור, ורק ד היה תחביבה. בית-הספר התיכון, בו למדה העלמה רובינסון, היה מיוחד במינו. המגמות המרכזיות בו היו אמנות ומוסיקה. ג'ולי היתה תלמידת המגמה האמנותית. יום אחד התהפך משהו בקדקדה הנאה, או ברגליה, היא החליטה לעסוק בריקוד כבמקצוע. ולשם כך למדה 6 שנים בלט מודרני, אצל קטרין דנהם. מאז החליטה היא והארי לאהוב לנצח, הפסיקה ג'ולי לרקוד. עד אז עבדה כרקדנית מקצועית בלהקת קטרין דנהם. חיי המשפחה שלהם רגילים למדי, הם מרבים לטייל. האם הם רבים? כן, אבל מריבות קטנות ורגילות, כמו מריבותיהם של כל הזוגות האחרים בעולם. רגילות עד כדי כך שהיא לא זוכרת אחת שתוכל לעיין אתכם. האם הארי מעשן, שותה ומשחק קלפים? כן, אבל הכל במידה. פעם היא נורא קנאה, כשראתה את הארי מתנשק על הבד. היום היא כבר רגיזה לזה. זה כבר לא משחק אצלה תפקיד.

האם היא רוצה שדיידי, בנם בן ה-13, יהיה או לא יהיה זמר? היא רוצה שהיא יהיה מה שהוא ירצה להיות, כשיעמוד על דעתה. היא אף פעם לא תכפה עליו משהו. וכמובן שזה לא ע.מ.ד בסתירה לזה שהיא מכה אותו לפעמים. לחנך ילדים זה להכות אתם, אומרת היא. והיא בהחלט בעד חינוך. כשהילד גדל באווירה של בטחון ואהבה, הוא מושפע מהעונש בצורה חיובית. ככה זה בכל איפן אצל דיידי שלה.

שלוש פעמים בשבוע היא לוקחת שיעורי-ריקוד כדי לשמור על הגורה, אבל לאכול היא אוכלת כל מה שהארי. וזה כולל תפוחי-אדמה גדולים בצד הסטיקים והסלטים. פעם בשבוע הם יוצאים לאכול במזללה איטלקית או סינית. האם האוכל שאכלו ביום שיש הארוך בקליפורניה מצא חן בעיניהם? כן, מאד. אך הם חוגגים את ימות ההולדת שלהם? בשנה שעברה הם הוזמנו לחגיגת הסתעה, שנערכה לאחד מידידיהם, והארי נורא הצטער שאף אחד עוד לא עשה לו דבר שכזה. ביום ההולדת, שחל כעבור שבועיים, עשתה לו את זה ג'ולי. יוסדהולדת שלה יצא תמיד בתקופת הטיוולים שלהם. השנה זה יהיה כשהם יהיו בדרך מאתונה לוינה. כשנשאלה אם זוהי מוצאת חן בעיניה, היא לא ידעה איך אוכלים את זה, אך כשהוזכר לה שהיא נפגשה עמה בעומר כייאם, ענתה ב"אוי יס", גדול, ואמרה שהחצוניות שלה נהדרת. על יותר מזה היא לא מוכנה לדבר, כי היא לא מכירה הנשים הישראליות יפות, יש בהן משהו מוצק, הבריאות שפכה על פניהן, הגבריים הגברים נהדרים, יש להם פנים נפלאות והם בהחלט אטרקטיבי. היא אוהבת בגדים, אבל היא לא עבד לאופנה. בטרפו ובחבית מעולם לא נגעה. בשק יש אישור שארם. היא אוהבת המון שחור, אפור ובאזי בחורף ואת כל שאר הצבעים בקיץ.

היא בהחלט בקשר עם הבונדס. בשנה שעברה פתחה את תצוגת האופנה שהם קיימו ותדגימה את אחת השמלות, ואחר כך שימשה כקונפוטניה. בתצוגה שהתקיימה השנה, שימשה כדוגמנית. היא לא דוגמנית. אבל בשביל הבונדס היא כן. היא משתגעת למשכית, לבדי אריגת-היד ולרקמות. לא, היא עוד לא נכנסה לשם, אבל היא יודעת שזה ליד קליפורניה והיא תהיה שם מחר, כנראה.

משכית 60/61

כסופו של דבר, הרי אף פעם אינכם לובשות מה שמכתיבת פרסי אריי השנינו הוא תמיד דראסטי יותר מדי ואת האריגים אין להשג בארץ, או באמת טוב שיש לפחת בית אופנה מקורי אחד יהוא כבר יוצר עבורכן את הציורף הזה של הקו העלמי האחרון עם הקו הישראלי המקורי. יצירות הורף של משי כית גנוזות חלקן בחדרי אטליה בצורת גיזרות נייר או אריג, וחלקן עדיין ב"קדוקדה הנאה של המתכננת בתעמי סרדיקי.

הצבע השולט יהיה החום, בו השתמשה משכית על כך אך לא בגוון החמרה והבריק, אלא בגוון הקקאו והדבש. אריגי הפסים יהיו בהרכבי צבעים מקס-מי. כמו סגול-כחול, חום, שחר יורוק, או כמו תורכזי, חום, שחור וירוק, וכן בגוון אפר, צהוב, כחול וסגול. הפסים הם ליי דיים יותר יהיו בצבעי אפר, לבן קרם וכסף. אורך הזאקטים של ה"חליפות יהיה 2/3 תחת 2/3 של אשתקד, ובדגמי השמלות יורגש רמז בבלוויין של באלאנסונה. את מקום מעיל המזכיר, אשר גיזרת היתה עד כה גיזרת הטרפו, יתפוס מעיל התסוח בגב, הקולך וצר לעבר שוליו. חידוש ממש אחר תהיה חליפה ספורטיבית נפלאה, עלול בנות השפעשה הרוכבת על קטנועים. המיוחד בה יהיה החלק התחתון, שהוא מורכב ממכנסים ומחצאית ויקלרוק אריגינלית המחוברת